

Tað kom eisini óvart á nógv, at Steintóra las til prest, samstundis sum hon var verðslig og gekk í býnum eins og onnur ung. Hon heldur tó ikki, at verðsliga og materialistiska lívið er ein forðing, hóast summi meta, at kristindómurin ikki gongur hond og hond við hesi virðini.

– Trúgv er øgiliga persónlig, og rúm skal vera fyri ymiskleika. Trúgvín er tann, ið frelsir teg, og tú ert ikki minni trúgvandi, um tú fert í býin av og á. Guð hevur jú givið okkum lívið at liva fult út, sigur Steintóra.

Teologilesnaðurin hevur eisini somu tilboð, sum onnur fakultet. Eitt nú spælir Steintóra fótboldt saman við øðrum teologilesandi, og so hava tey eisini nakað so verðsligt sum eina fríggjadagsbarr á fakultetinum.

Steintóra hevur staðið seg væl í akademiska lesnaðinum, og støðumetið er flott. Eitt nú fekk hon eitt 12-tal í griksm.

Men hóast Steintóra í dag er púra vís í, at hon um nøkur ár skal virka í svarta prestakjolanum og tæna Guði, hevur hon eisini verið í íva um, hvørt Guð veruliga er til.

FYRI EINUM ÁRI SÍÐANI DOYÐI ein familjulímur hjá Steintóru. Kvinnan, ið einans var 26 ára gomul og var við barn, doyði bráðliga frá trimum smáum børnum. Tá Steintóra kom úr kapellinum, umhugsaði hon sína støðu sum komandi prestur og sum trúgvandi.

– Eg spurdi meg sjálva, hvussu Hann kundi lata hana doyggja frá børnunum? Hetta var ikki rætt. Eg kundi als ikki gódtaka hesa støðuna. Eg umhugsaði at gevast at lesa teologi, sigur Steintóra og steðgar á. Hon er kensuborin, og slík deyðsfall eru nakað, hon hevur trupult at skilja.

Hon heldur áfram.

– Eg veit væl, at øll skulu doyggja, og tað er ókeypis. Men slíkir sorgarleikar eru truplir at handfara. Foreldur míni fingi tó sannført meg um, at eg ikki skuldi gevast at trúgva av hesum. Eg minnst, at eg spurdi tey, um tey kundu trúgva á ein algóðan Guð, tá ið Hann kundi lata nakað so ræðuligt henda eini familju? Tá kann Hann ikki vera algóður. Eg var ill inn á Hann. Eg vildi hava svar. Hví?

– Rationelt hugsaði eg, at um hann hevur havt kreftir at skapa okkum øll, hevur hann eisini kreftir til at steðga slíkum. Foreldrini hjá mær søgdu, at har var einki svar, og at tað var eingin meining við slíkum hendingum, sigur Steintóra.

Eftir syndarligu hendingina hevur Steintóra lært at gódtaka, at hon ikki fær svar uppá allar sínar spurningar, og hon hugsar nú øðrvísi um sína trúgv.

– Eg siggi Guð í øllum rundan um meg – í náttúruni, rúmdini, menniskjakroppinum, í kenslum og serliga í kærleikanum, og hetta eru eyðsædd dømi um, at Guð er har og Hann er skaparin. Fólk siga ofta, at tað er skilaleyst at trúgva. Men vit kunnu bert hyggja kring okkum, sigur Steintóra.

Hon heldur, at tað er menniskjaligt at ivast í trúnni.

– Eg eri bara eitt menniskja, og eg ivist ofta í trúnni. Eg eri von við at lesa tekstir, har teologar tosa um hesa umvendingina, teir hava verið út fyri. Kierkegaard tosar um «øjeblikket» tá

– Eg møtti nógvum fordómum, tá eg byrjaði at lesa teologi og eg geri tað enn – hvønn dag, sigur Steintóra Gleðishegg Joensen.

Visti tú?
Steintóra hevur eisini roynt seg sum fótboldtsleikara uttanlands

MYNDIR: MARITA JOHANSEN

Tú ert ikki minni trúgvandi, um tú fert í býin av og á. Guð hevur jú givið okkum lívið at liva fult út»

ið tað hendir. Eg havi ongantíð følt eina knappliga umvending, sjálvt um eg bæði havi leitað eftir henni og ynskt mær hana so innarlíga bara fyri at fáa handan friðin. Eg kendi fyrstu tíðina á teologilesnaðinum, at eg kanska ikki var verd at vera prestur, um eg ikki hevði kent hetta, tí onnur tosaðu um tað.

Steintóra hevur tó lært, at ein bráðlig umvending, har beinini smokka undan henni, ikki er neyðug,

tá hon kennir, at hon hevur Guð í sínum lívi og trýr á Hann. Hon fer tó altíð at ivast, og tað heldur hon er menniskjaligt og sunt.

– Tað fær okkum at hugsa, og tað hopi eg øll gera.

HÓAST TRÝ OG EITT HÁLV ár resta, áðrenn Steintóra verður prestavígd og kann lata seg í svarta prestakjolan, hevur hon næstan staðið á prædiku-stólinum. Og eftir øllum at døma stóð

hon seg væl í fyrstu í prædikuni, sum var ein brúðarprædika fyri beiggja sínum Henning og konu hansara. Prædikan fekk góð skoðsmál og fekk fólk at gráta.

Hon helt tó ikki eina vanliga prædiku, tí Steintóra er serlig – eisini sum prestur.

– Eg nýtti nýmótans myndamál úr Harry Potter og eg samanbar hjúnarlagið við fótboldt, sum bæði eg og beiggja mín elska – lívið er fult av takkingum, men tað ræður um at bera seg undan reyða kortinum. Hóast eg av og á havi ivast, um Guð er til, hvarv allur ivin hendan dagin. Alt gekk upp í eina hægri eind, og tað kendist rætt at tala út frá Hansara bók.

Men myndamál úr Harry Potter og fótboldsprædikur eru bert byrjanin. Steintóra hevur nevniliga ætlanir um at ganga egnu leið sum prestur, um tað verður henni loyvt.

Í DANMARK STANDA FLEIRI HUNDRA-TALS kirkjur tómar. Hetta hevur við sær, at nógvar kirkjur verða nýttar á slóðbrótandi hátt, og hetta dámar Steintóru.

– Av og á fari eg í Vor Frue Kirke at fáa sálarfrið. Tað er púra myrkt inni, og ljós í hundradtali eru tendrað. Ein hoyrir bert feitan elektroniskan tónleik, sum verður spældur live. Eitt nú hevur danska elektronavnið Trentemøller spælt. Eg elski soveryið.

Hóast hon hevur stóra virðing fyri føroysku Fólkakirkjuni, kundi Steintóra hugsað sær at broytt guðstænasturnar eitt vet. Hon heldur nevniliga, at elektroniskur tónleikur er list, og við at stuðla listini í kirkjuni, heiðra vit eisini menniskjuni og seta prís á menniskjuna.

– Tað kundi eisini verið stuttligt at gjørt guðstænastuna meira barnavinarliga. Mann kundi eitt nú brúkt hip hop og rapp. Eingin sigur, at ein altíð skal nýta eitt orgul í eini guðstænastu, vísir Steintóra á.

– Tað er umráðandi at varðveita siðvenjur og tey grundleggjandi virðini í kirkjuni, ið kristindómurin stendur fyri. Eitt nú næstrakærleika. Men tað er eisini umráðandi, at kirkjan lagar seg eftir teimum fólkunum, ið nýta hana. Eg óttist í øllum førum ikki at koma heim, sigur komandi presturin avgjórður, áðrenn hon aftur setur seg á reyðu súkkiluna.

Fyri 67 árum síðani vórðu fyrstu kvinnurnar í danska kongarík-inum prestvígdar. Hetta var ein sera slóðbrótandi hending, ið kom í kjalarvørrinum av kvinnustríð-inum í 19 og 20. øld.

Rákið við kvinnuligum prestum kom eisini til Føroya, og í 1977 varð fyrsti føroyski kvinnuligi presturin, Elsa Funding, vígdur. Hetta var stórt og óvant, tí í nærum eina øld høvdu bert mannligir prestar sett sín dám á føroyska prestavirkið.

Í dag virka sjei føroyskar kvinnur, sum prestar. Tó eru fleiri ungir, kvinnuligir prestar ávegis. Ein teirra er 23 ára gamla Steintóra Gleðishegg Joensen úr Vági.